

Værfter, franske og engelske Værfter, Hamborg-Amerika Liniens og Østasiatisk Kompagnis Anlæg o. s. v., men det vedrører ikke St. Thomas' Havns Selvstyre og ikke St. Thomas' Havnemyndighedens Autoritet i mindste Maade; og det kommer dette her heller ikke til. Dette Anlæg bliver en Del af St. Thomas' Havn; men over Havnen raader Havneraadet. Hele Forskellen bliver den, at medens St. Thomas' Havn tidligere kun har haft smaa og utilstrækkelige Indtægter, vil den nu, takket være dette Anlæg, antagelig komme til at faa meget betydeligere Indtægter og kunne foretage langt mere til Havnens og Øens Opkomst, end den har kunnet før.

Det ærede Medlem sagde, at Etatsraad Andersen og Koncessionssøgerne vare villige til at garantere 4—4½ pCt. i Forpagtningsafgift paa de og de Vilkaar. Jeg tror ikke, det ærede Medlem ved noget derom. Jeg maa give den ærede Ordfører (Birch) Ret i, at dersom man forelagde det Forslag, som her er stillet af Socialdemokraterne, for Etatsraad Andersen, vilde han i høj Grad frabede sig at skulle gaa ind paa et saadant Forslag. Hvad Koncessionssøgerne ville forpligte sig til og paa hvor langt Aaremaal, er der vist ingen, der ved noget om; derom er der ikke ført Forhandlinger, og det er ogsaa saa overordentlig vidtrækkende Beslutninger, her er Tale om at tage, at det sikkert vilde kræve mange og lange Overvejelser, inden man fik noget fastslaaet desangaaende.

Det ærede Medlem appellerede flere Gange til St. Thomas' Befolkning og dens formentlige Uvillie mod dette Foretagende. Det er mig paa dette Punkt overordentlig let at besvare det ærede Medlems Udtalelse ved at henvise til den enstemmige og begejstrede Udtalelse, Lovforslaget har fundet hos St. Thomas' konstitutionelle Myndigheder, hos de Mænd, der efter den bestaaende Lovgivning repræsenterer Øen; og der er ikke i Pressen eller paa anden Maade fremkommet Tilkendegivelser; der i nogen Maade berettiger det ærede Medlem til at mene, at denne Plan ikke skulde være velset paa St. Thomas.

Ordføreren (Birch): Før denne Forhandling slutter, vil jeg rette en Fejltagelse, som synes at have indsneget sig, idet det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) bebrejdede mig, at jeg havde polemiseret imod Tanken om overhovedet at indskyde Kapital fra

Statens Side i dette Foretagende. Dette har jeg slet ikke gjort; jeg har opfattet min Opgave her ved anden Behandling som værende den at tale om de foreliggende Ændringsforslag, og det er det, jeg har gjort, og den Tanke, det ærede Medlem talte om, finder kun Udtryk i Ændringsforslaget under Nr. 7, stillet af Socialdemokratiet; det er om det, jeg har talt uden for øvrigt at tage Stilling til Spørgsmaalet overhovedet.

Der er fra to ærede Talere blevet talt om den Tone, jeg havde anslaaet. Jeg maa gaa ud fra, at det er min Stemme, man taler om — og den kan jeg desværre ikke forandre, den maa man tage saaledes, som Forsynet har givet en den —, thi det kan ikke være mine Ord, som have ført en ny Tone ind her; hvis man nemlig læser igennem, hvad jeg har sagt, vil man ikke finde et eneste uparlamentarisk Udtryk. Det eneste Ord, som blev bebrejdet mig, var, at jeg om et Forslag havde sagt, at det var ufærdigt. Hvis der aldrig i dette høje Ting bliver brugt stærkere Udtryk end Udtrykket „ufærdigt“ om et Forslag, der har vist sig at være saa ringe gennemtænkt som Ændringsforslaget under Nr. 7, tror jeg ikke, at Tonen bliver slem i dette høje Ting.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Den højtærede Finansminister omtalte, at jeg havde appelleret til den vestindiske Befolknings Uvillie mod dette Lovforslag. Det er aldeles urigtigt. Hvad jeg har fremhævet, er de Ønsker, som fremkom i Adresser overfor Kommissionen, og som gik ud paa, at Privilegier og Monopoler for bestandig skulde afskaffes i Vestindien, og jeg har fremhævet, at der blev fremsat forskellige Ønsker om at ophjælpe Landarbejderbefolkningen derovre, skaffe den Jord, bedre Arbejdsbetingelser o. s. v., og jeg har fremhævet, at der endnu ikke er taget noget Hensyn til disse Ønsker, men jeg har aldeles ikke appelleret til Befolkningens Uvillie derovre. Naar den højtærede Finansminister forsikrer, at der er Begejstring for dette Projekt, er det meget muligt, at det er rigtigt, og det er meget forstaaeligt, thi naar den danske Stat ikke rører en Finger for at ophjælpe Øerne, maa de være glade over, at der er private Folk, som ville gøre det.

Den højtærede Finansminister siger saa, at St. Thomas' Havn vil vedblive at være lige selvejende, fordi man vedtager dette Lovforslag her. Det kan den højtærede Fi-